

KOLMAINUPÜHA A AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo 34:4b-6.8-9)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Mooses tõusis hommikul vara ning läks üles Siinai mäele, nii nagu Issand oli teda käskinud, ning võttis mõlemad kivilauad. Ja Issand laskus alla pilve sees ning seadis end tema kõrvale. Mooses astus tema juurde ja hüüdis appi Issanda nime. Aga Issand möödus tema eest ja hüüdis: “Issand on halastaja ja armuline Jumal, kannatlik, helde ja tõemeelne.” Sedamaid kummardas Mooses maani. Ta heitis silmili maha ning ütles: “Issand, kui ma olen sinu silmis armu leidnud, siis käigu minu Issand ühes meiega. Kuigi see on kangekaelne rahvas, anna meile andeks meie süü ja patud ning võta meid oma pärisosaks vastu.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Tn 3:52.53.54.55.56)

R: Issand, ole ülistatud ja kõrgekskiidetud igavesti!

Ülistatud oled sina, Issand – sina, meie isade Jumal,
ülistatud ja kõrgekskiidetud igavesti!

Kiidetud on sinu püha ja ülev nimi,
ülistatud ja kõrgekskiidetud igavesti!

R:

Ülistatud oled sa oma templi pühas hiilguses,
kõrgesti austatud ja kõrgele ülendatud igavesti.

Ülistatud oled sina, kes sa istud keerubitest troonil ja vaatad sügavasse,
tänutud ja kõrgekskiidetud igavesti!

R:

Ülistatud oled sa oma vägede aujärjel,
kõrgesti austatud ja kõrgeks kiidetud igavesti!

Ülistatud oled sa taeva võlvil,
kiidetud ja austatud igavesti.

R:

(Teine lugemine 2Ko 13:11-13)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, olge rõõmsad, laske end uuendada ja täiuslikuks teha, võtke minu manitsust kuulda ja olge üksmeelsed ning elage rahu – siis on armastuse ja rahu Jumal teiega. Tervitage üksteist püha suudlusega. Ka kõik pühad tervitavad teid. Aga Issanda Jeesuse Kristuse arm, Jumala armastus ja Püha Vaimu osadus olgu teie kõikidega!
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ilm 1:8)

Halleluuja. Au olgu Isale ja Pojale ja Pühale Vaimule –
Jumalale, kes oli, on, ja kes tuleb oma kirkuses. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 3:16-18)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles Nikodeemusele: “Nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta on andnud oma ainusündinud Poja, et ükski, kes temasse usub, ei läheks hukka, vaid et temal oleks igavene elu. Jumal ei ole oma poega selleks maailma saatnud, et ta maailma üle kohut mõistaks, vaid et maailm tema läbi õndsaks saaks. Kes temasse usub, selle üle ei mõisteta kohut; aga kes ei usu, selle üle on kohus juba mõistetud, sest ta ei ole uskunud Jumala ainusündinud Poja nimesse.”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kas teie usute et Jumal on kolmainus – kas tõesti? Kas te siis usute, et jumal on kaks meest ja tuuleõhk või tuvi? Sest just niisuguste kujundite kaudu on Jumal ennast meile vahendanud. Kui me neist kujunditest edasi ei mõtle, jääb saadetud sõnum meile arusaamatuks.

Jumala sõna lugedes tuleb alati edasi mõelda, sest võrdpiltide kaudu rääkides jätab Jumal meelega paljugi ütlemata just selleks, et inimene saaks üle oma laiskusest ja viitsiks oma väikeseid halle ajurakke ka ise pingutada.
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, mis on siin maailmas tõeliselt meie oma, mida saame lugeda omanduseks? ... Ainus tõeliselt võõrandamatu eraomand, mis inimesel on, on ta ise, tema eneseteadvus, mis on ka alguspunktiks ümbritseva maailma tundmaõppimisel. Kahtlemata saab inimest orjastada, sundida teda füüsilise või vaimse vägivallega käituma kellegi teise huvides – aga seal kusagil inimese silmade taga jääb ta siiski iseendaks oma mõtetega, oma arusaamisega iseendast ja ümbruskonnast.

Materiaalses maailmas on inimesel muuhulgas kaks spetsiifilist laadi avaldumisvormi, millest üks on vältimatu: iga inimene on kellegi poeg või tütar. Teine avaldumine on antud võimalusena: enamik meist on teatud vanusepiiride vahelisel ajal võimelised saama isaks või emaks. Nii on inimesel elu, ta on saanud selle oma vanematelt ja suudab selle edasi anda oma lastele.

Selles mõttes on püha Kolmainsus ka inimeseksolemise peegeldus, kusjuures elu ise viitab inimese päritolule mittemateriaalsest maailmast. Tema silmade taha suletud vaim küsib endalt: kuidas ma siia sain, kes pani mind siia ihusse luku taha? Sellele küsimusele ihkab vähemalt alateadlikult vastust igaüks, igaüks otsib kontakti oma alguspunktiga – maailmaga, kust ta on algselt pärit – ja Jumala vaimuga, kes ta on loonud; vaim tahab rohkem teada vaimsest maailmast.

Just selle jaoks ongi Jumala vaim lihaks saanud tema Pojas, kes näitab meile arusaadavate kujundite kaudu teed taevase isa juurde, kes on loonud elu. Inimene ise ei loo elu, ta on selle üksnes saanud oma vanemate kaudu ja suudab seda edasi anda oma lastele, aga elu kui selline kuulub Loojale, kes on Vaim.

Armsad õed ja vennad, me oleme justkui külalised siin maailmas: inimeseksolemist vaadeldes tundub, et osa meie vaimust on justkui kusagil meist väljaspool. Väeti laps on küll algusest peale isiksus, aga tema võime suhtestuda iseenda ja ümbritseva maailmaga avaneb alles aastate jooksul. Samamoodi hakkab isiksus raugaeas vähehaaval lahkuma, võttes kaasa võimed, oskused ja mälestusedki, kuni viimane elusäde pöördub tagasi oma Looja juurde.

Kasutagem siis seda aega, kui meie vaim on meie kehas kõige suuremal määral, kui ta on kohale jõudnud, aga ei ole veel lahkunud. Kasutagem seda hästi, et meie tagasitee Jumala juurde ei kujuneks liiga pikaks ja käänuliseks, et me ei satuks laiale teeale, mis viib hukatusse. Pingutagem selle nimel, et leida mõte nii oma ihule kui hingele ning elada Püha kolmainsuse harmoonias igavesti. Aamen.